

راه مقابله زنان افغانستان با توحش لجام گسیخته

طالبان در گرو سازمانیابی و همبستگی منطقه ایی است!

سقوط سریع افغانستان به دست طالبان در طول تنها یک هفته، بدون مقاومت دولت پوشالی اشرف غنی و بدون دخالت دادن مردم افغانستان رسوایی دیگری برای کشورهای امپریالیستی بویژه آمریکا و فاجعه ایی برای جامعه بشری است.

حدود ۲۰ سال پیش آمریکا و متحدان آن در ناتو برای تامین منافعشان به نام دموکراسی به افغانستان حمله کردند و حکومت طالبان را بطور تاکتیکی سرنگون کردند. استقرار نیروهای امریکایی در طی این دو دهه درجه ایی از بیحقوقی و عمق فاجعه ایی که زنان افغانستانی با آن گریبان گیر بودند نکاست.

حضور اشغالگران امریکایی و ناتو و معاملات آشکار و نهان آنان با جناحهای رقیب، گسترش جنگ و خشونت و از بین بردن بنیادهای اقتصادی، اجتماعی، بهداشتی، آموزشی و رفاهی جامعه در طول جنگهای سه دهه گذشته، افغانستان را سالها به عقب برگرداند.

ماحصل جنگ و وجود نیروهای اشغالگر بیشتر از همه زندگی میلیونها زن افغانستان را به تباهی کشاند. مناسبات عقب مانده، ارتجاعي و ضد زن، متحجر عصر بربریت حاکم زنان را مورد ستم جنسیتی، تبعیض، سرکوب خشن، تجاوز و حذف فیزیکی قرار داد و زندگی نیمی از جمعیت افغانستان یعنی زنان را به تباهی کشانده است.

سیمای واقعی جامعه افغانستان سیمای زنانی است که در این کشور نه فقط از جانب ملا و کنخدا و آقا و ریش سفید محل و کشوری بلکه برادر و پدر و شوهر خود همواره تحقیر، سرکوب و تبعید و خانه نشین میشوند. گوش و دماغشان را میزنند. صورتهايشان را با اسید میسوزانند. دختران خردسال که اغلب با وحشیانه ترین شیوه ممکن و بدون اطلاع و اجازه خود آنان به تملک مردان در می آیند.

امروز با حمله وحشیانه طالبان بر شهرهای افغانستان و ایجاد رعب و وحشت، همگان بخوبی متوجه شدند که در ورای ادعاهای دهان پرکن دموکراسی خواهی و ژست های غلط انداز مدنیت چگونه اشغالگران و بویژه آمریکا از یک طرف با توپ و تانک و هواپیما و از طرفی با باز گذاشتن دست متحجرین مذهبی زندگی توده های مردم را به تباهی کشیده اند. آمریکا که بازنده واقعی در این کشور بود، قبل از ترک نیروهای اشغالگرش طبق سیاستهای کثیف سلطه گرانه اش طی دو سال گذشته مذاکرات مستمر پشت پرده با طالبان تحت نام مذاکرات دوحه طالبان را قبل از ترک نیروهایش به نیابت خود برگزید.

ترک نیروهای امریکایی و ناتو و بر سرکار آمدن توحش و بربریتی همچون طالبان قطعا پیامدهای فاجعه آمیزی برای زنان که نیمی از جمعیت افغانستان را شامل میشوند را به همراه خواهد داشت، که منجر به محروم شدن آنها از روابط اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، تحصیلی و انزوای کامل خواهد بود. از طرف دیگر نیروهای طالبان با در اختیار و بردگی قرار دادن دختران جوان و تصرف آنها بزور زنان را مورد تجاوز و شکنجه و انواع و اقسام خشونتها قرار میدهند.

منطقه خاور میانه به دلیل منابع غنی زیر زمینی و نفت و فراورده های آن برای دول امپریالیستی حائز اهمیت است. کشمکش بین این دول از آمریکا، روسیه، چین و اروپا و کانادا گرفته و سر تقسیم دوباره جهان بین خود منجر به جنگ و سیاستهای بشدت خصمانه در این منطقه شده، که بیشترین آسیب نصیب مردمان این منطقه بویژه زنان و کودکان شده است.

در چند سال گذشته در اعتراض به حکومتهای بنیاد گرای اسلامی جنبشهای بهار عرب در منطقه رخ داد. مقاومت این جنبشها هر چند مدت کوتاهی دوام آورد اما دستاوردهای گرانبهایی از خود بجای گذاشت. از سوی دیگر، در تهاجم داعش در خاورمیانه و حمله به کردستان سوریه زنان کوبانی همراه با مردان در یک مبارزه سازمانیافته و شورایی داعش را به شکل مفتضحانه ای شکست دادند. آیین حرکت در جهانی که در سیطره سرمایه داری است، همچون ستاره ای درخشید و ارزشهای گرانبهایی از نظر مبارزاتی در تاریخ ثبت نمود. ایران کشور همجوار افغانستان به علت مبارزات جنبشهایی اجتماعی در داخل و به ستوه آمدن مردم از حکومت ننگین و طالبان گونه جمهوری اسلامی، علیرغم سرکوبهای شدید مبارزات در اشکال اعتصابات و اعتراضات در جامعه در جریان است. از سوی دیگر، ترکیه با حاکمیت ارتجاعی اردوغان و سیاستهای بغایت وحشیگرانه اش در مقابل کردهای ترکیه و مردم معترض همیشه صحنه اعتراضات و مبارزات بر علیه این حکومت فاشیستی بوده است. ترس از همه گیر شدن این مبارزات و همبستگی منطقه ای، دولتهای امپریالیستی را ناگزیز به گماردن فاشیستی ترین حکومتها می نماید.

سر کار آمدن طالبان و مذاکرات روتین آنها با حکومت ایران، امیدی در دل جمهوری اسلامی که پایه هایش سست شده است را زنده نموده است که از طریق همکاری با طالبان تقویت شود. تمام این نیروها و دولتهای ارتجاعی از جمله ایران، پاکستان، ترکیه و عربستان سعودی در منطقه فصل مشترک سیاستهایشان بر علیه زنان و به برده کشیدن هر چه بیشتر آنها است.

اینبار طالبان همچون جمهوری اسلامی با وعده و وعیدهای دروغین، همچون ایجاد صلح و برپا نمودن یک حکومت اسلامی عادلانه به میدان آمده است، از خبرنگاران، نیروهای مدنی و ترقیخواه و... دعوت نموده که برگردند و یا در مملکت هستند خود را معرفی کنند، امنیت آنها تامین خواهد شد. دقیقاً دامی که جمهوری اسلامی در سال ۵۷ گسترد، که منجر به زندانی شدن، ترور، شکنجه و قتل عامهای وسیعی شد. ماهیت متحجر و فاشیست دار و دسته های اسلامی چه بشکل حکومت جمهوری اسلامی، طالبان، داعش، القاعده و اردوغان باشد مثل هم است، که ماحصل آن سرکوبهای شدید، اعدام، قتل عام، بریدن دست و گوش و سنگسار و شکنجه های قرون وسطایی و به عقب بردن این جوامع به صدها سال است، نباید توهمی به هیچکدام داشت.

آمدن دوباره طالبان بر سر کار و به بند کشیدن مردم افغانستان و بخصوص زنان نیازمند یک مبارزه و اعتراضات وسیع و سراسری می باشد. امروز ما شاهد حرکتهایی از طرف مردم و زنان در افغانستان بودیم. به این امید جرقه ای باشد در منطقه که همبستگی سراسری با جنبش زنان افغانستان شکل بگیرد و از حمایتهای جنبش جهانی زنان برخوردار شوند. زنان افغانستان امروز در سازمانیابی خود بر علیه طالبان باید زنان کوبانی را الگوی خود قرار دهند که داعش را شکست دادند.

ما پلاتفرم دمکراتیک زنان فرا ملیتی ضمن محکوم نمودن این توحشی که بر افغانستان سایه افکنده، و بیشتر از هر قشری زنان در معرض خطر و خشونت قرار دادند، همبستگی خود را با مبارزه شما زنان افغانستان اعلام نموده و رهایی شما را رهایی خود دانسته، خود را در سازمان دادن با شما و افشای این جنایت در سطح محلی و بین المللی سهیم میدانیم.

به امید یک سازمانیابی منطقه ایی بر علیه ارتجاع تا دندان مسلح.

اگوست ۲۰۲۱

پلاتفرم دمکراتیک فرا ملیتی زنان

